

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Prezes Rady Ministrów
DSPA-140 – 219(4)/08

Warszawa, 10 października 2008 r.

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Przekazuję przyjęte przez Radę Ministrów stanowisko wobec komisyjnego projektu ustawy

**- o zmianie ustawy o Inspekcji
Weterynaryjnej (druk nr 922).**

Jednocześnie informuję, że Rada Ministrów upoważniła Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi do reprezentowania Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych.

(-) Donald Tusk

**STANOWISKO RZĄDU WOBEC KOMISYJNEGO PROJEKTU
USTAWY O ZMIANIE USTAWY O INSPEKCJI WETERYNARYJNEJ
(druk nr 922)**

Projekt *ustawy o zmianie ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej* (druk nr 922) ma na celu uchylenie przepisu ust. 7 w art. 16 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o *Inspekcji Weterynaryjnej* (Dz. U. z 2007 r. Nr 121, poz. 842), który stanowi, że wykonywanie czynności określonych w art. 16 ust. 1 tej ustawy, przez lekarzy weterynarii niebędących pracownikami Inspekcji Weterynaryjnej wyznaczonych przez powiatowego lekarza weterynarii, nie stanowi zatrudnienia w rozumieniu przepisów Kodeksu pracy.

Zgodnie z interpretacją przedstawioną przez projektodawcę proponowana zmiana ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o *Inspekcji Weterynaryjnej* wpłynie na umożliwienie zawierania przez powiatowych lekarzy weterynarii zarówno umów o pracę, jak i umów zlecenia, co wpłynie na uelastycznienie form wykonywania czynności weterynaryjnych.

W uzasadnieniu do projektu ustawy stwierdza się, że projektowana regulacja nie będzie miała bezpośredniego wpływu na dochody i wydatki budżetu państwa oraz budżety jednostek samorządu terytorialnego, jak również w istotny sposób nie wpłynie na rynek pracy. Obecnie umowy takie są umowami wyłącznie cywilno-prawnymi, ustawa nie zezwala na zawieranie na podstawie art. 16 ustawy o *Inspekcji Weterynaryjnej* umów o pracę.

Należy podkreślić, że przewidziana w art. 16 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o *Inspekcji Weterynaryjnej* możliwość wyznaczania przez powiatowego lekarza weterynarii osób niebędących pracownikami Inspekcji Weterynaryjnej do wykonywania niektórych ustawowych zadań tej inspekcji została wprowadzona w celu umożliwienia sprawnej realizacji tych zadań w przypadkach, gdy powiatowy lekarz weterynarii z przyczyn finansowych lub organizacyjnych nie jest w stanie zapewnić ich realizacji przez pracowników zatrudnionych w powiatowym inspektoracie weterynarii.

Możliwość wyznaczania, o której mowa powyżej, z założenia nie obejmuje więc osób, które są zatrudnione w powiatowych inspektoratach weterynarii, na podstawie umowy o pracę. Zaproponowana w projekcie zmiana zmierzająca do powstania sytuacji, w której wyznaczone osoby mogłyby również zostać pracownikami Inspekcji Weterynaryjnej, zaprzecza więc *ratio legis* art. 16 ww. ustawy.

Należy podkreślić, że głównym celem utworzonej przepisami ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. *o Inspekcji Weterynaryjnej* „instytucji wyznaczenia” było obniżenie kosztów realizacji ogromnej ilości zadań nałożonych na Inspekcję Weterynaryjną. Umożliwienie wykonywania tych zadań, np. związanych ze zwalczaniem chorób zakaźnych zwierząt czy badaniem zwierząt rzeźnych i mięsa, przez osoby niezatrudnione w Inspekcji Weterynaryjnej jest rozwiązaniem niewspółmiernie mniej obciążającym dla budżetu państwa niż konieczność dodatkowego zatrudnienia w celu ich realizacji w powiatowych inspektoratach weterynarii, np. na podstawie umowy o pracę.

Obecnie zgodnie z art. 22 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. *o finansach publicznych* (Dz. U. Nr 249, poz. 2104, z późn. zm.), dochody uzyskiwane przez powiatowe inspektoraty weterynarii z opłat za wykonywanie czynności, o których mowa w art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. *o Inspekcji Weterynaryjnej*, są gromadzone na rachunku dochodów własnych. Dochody własne wraz z odsetkami mogą być natomiast, zgodnie z ustawą *o finansach publicznych*, przeznaczone na finansowanie wydatków bieżących i inwestycyjnych związanych z uzyskiwaniem przez powiatowe inspektoraty weterynarii dochodów pochodzących z opłat za wykonywanie czynności, o których mowa powyżej, a więc również na wynagrodzenia dla osób wyznaczonych.

Nie mogą być one natomiast przeznaczane na finansowanie wynagrodzeń osobowych, np. osób zatrudnionych w Inspekcji Weterynaryjnej na podstawie umowy o pracę. W związku z tym, konieczność wypłaty wynagrodzeń dodatkowo zatrudnionym w tej Inspekcji osobom musiałaby wpłynąć na znaczne zwiększenie limitu środków przeznaczonych na wynagrodzenia i pochodne od tych wynagrodzeń w powiatowych inspektoratach weterynarii.

W związku z powyższym stwierdzenie, że projektowana regulacja nie będzie miała bezpośredniego wpływu na wydatki budżetu państwa, przytoczone w pkt 4 uzasadnienia do projektu *ustawy o zmianie ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej* (druk nr 922) nie jest zgodne ze stanem faktycznym.

Na podstawie obowiązujących przepisów, powiatowi lekarze weterynarii dokonują wyznaczeń około 5.500 lekarzy weterynarii wolnej praktyki. Szacuje się, że około 3.000 z wyznaczonych osób wykonuje powierzone czynności w wymiarze 8 godzin dziennie. W związku z powyższym umożliwienie zatrudnienia wyznaczanych obecnie osób spowodowałoby konieczność dodatkowego zatrudnienia w powiatowych inspektoratach weterynarii co najmniej takiej liczby osób. Szacunkowy koszt utrzymania jednego inspektora weterynaryjnego w stosunku rocznym wynosi 62.640,00 zł, w tym 54.014,00 zł na wynagrodzenia i jego pochodne. Na dodatkowe zatrudnienie ok. 3000 osób w powiatowych

inspektoratach weterynarii należałoby więc zapewnić w budżecie państwa dodatkowo ok. 187.920,00 tys. zł.

Ponadto, uchylene ust. 7 w art. 16 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. *o Inspekcji Weterynaryjnej* stwarzające stronom możliwości wyboru podstawy prawnej – umowa o pracę lub umowa cywilno-prawna - do wykonywania czynności przez osoby wyznaczone decyzją administracyjną powiatowego lekarza weterynarii, może doprowadzić do powstania wątpliwości w związku z zasadami określonymi w ustawie z dnia 24 sierpnia 2006 r. *o służbie cywilnej* (Dz. U. Nr 170, poz. 1218, z późn. zm.).

Należy zauważyć, że zgodnie z tą ustawą, pracownicy zatrudnieni na stanowiskach urzędniczych w powiatowych inspektoratach weterynarii są zaliczani do korpusu służby cywilnej. W przypadku wyboru umowy o pracę przy obsadzaniu stanowisk należących do korpusu służby cywilnej konieczne jest stosowanie przepisów tej ustawy. Należy podkreślić, że nawiązywanie stosunku pracy na podstawie ustawy z dnia 24 sierpnia 2006 r. *o służbie cywilnej* następuje w drodze naboru. Natomiast korzystanie przez powiatowych lekarzy weterynarii z możliwości, jakie daje art. 16 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. *o Inspekcji Weterynaryjnej* i jednocześnie umożliwienie zawierania z wyznaczonymi osobami umów o pracę z pominięciem trybu naboru, mogłoby prowadzić do powstania zarzutów omijania obowiązujących przepisów prawa.

Wątpliwości mogłoby budzić również stosowanie innych przepisów ustawy z dnia 24 sierpnia 2006 r. *o służbie cywilnej*, np. zawartych w art. 51 ust. 1 (zakaz podejmowania dodatkowego zatrudnienia bez pisemnej zgody dyrektora generalnego urzędu) w przypadku wyznaczania osób już zatrudnionych w innych miejscach pracy, np. w zakładzie leczniczym dla zwierząt.

Również argumenty przytoczone w pkt 2 uzasadnienia do projektowanej ustawy nie są zgodne ze stanem faktycznym, gdyż elementy umów zawieranych przez powiatowych lekarzy weterynarii z osobami wyznaczonymi do wykonywania czynności nie są tożsame z elementami umowy o pracę wymienionymi w art. 29 § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. *Kodeks pracy* (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.).

Mając na względzie powyższe, Rada Ministrów nie popiera komisyjnego projektu *ustawy o zmianie ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej* (druk nr 922).